

FAKULTA FILOZOFICKÁ
ZÁPADOČESKÉ
UNIVERZITY
V PLZNI

Katedra filozofie

PROTOKOL O HODNOCENÍ PRÁCE

Práce (co se nehodí, škrtněte): ~~diplomová~~ / bakalářská

Posudek (co se nehodí, škrtněte): ~~vedoucího~~ / oponenta

Práci hodnotil(a) (u externích hodnotitelů uveďte též adresu a funkci ve firmě): Mgr. Petr Pavlas

Práci předložil(a): Lucie Ficuová

Název práce: Vzorce člověka – srovnání vybraných chápání a vymezení člověka

1. CÍL PRÁCE (uveďte, do jaké míry byl naplněn):

Sama autorka cíl hned v první větě své práce formuluje následovně (cituji doslova): „Cílem práce je přiblížit pojetí člověka tak, jak ho vystihují vybraní myslitelé a popsat některé rozdíly mezi nimi. Konkrétně jsem si vybrala F. Nietzscheho a Platón. V práci je také využito dílo N. Pelcové, ve kterém oba filosofové zmiňuje a rozřazuje je podle antropologických paradigmat dané doby.“ Už samotná formulace cíle se mi jeví jako problematičtější, neboť chybí sebemenší zdůvodnění výběru právě těchto dvou filosofů, jakkoli se mi výběr samotný jeví jako velmi vhodný: vždyť jen těžko bychom našli dva filosofové tak protikladné v antropologických východiscích i závěrech. Nietzscheho kritika Platóna a zejména „platonismu pro lid“ je všeobecně známa, v práci se jí však autorka pohříchu zcela vyhýbá, aniž by uvedla důvod tohoto opomenutí. Kritika křesťanství je v práci obsažena, avšak není nikterak dána do souvislosti s platonismem. Ačkoli má jít o komparaci, fakticky sestává práce ze tří zcela nesourodých částí: „Nietzscheho filozofická antropologie“, „Platón a jeho filozofická antropologie“ a „Koncepty člověka dle paradigmat“. Není vysvětleno, jak spolu tato tři témata souvisejí – uvedené části na sebe nenavazují. V poslední jmenované části autorka pouze parafrázuje dílo Naděždy Pelcové, aniž by jej jakkoli kriticky doplnila na základě vlastní invence podložené studiem další sekundární literatury.

Cíl práce, jak si jej autorka vytyčila, nějakým způsobem splněn je – „některé rozdíly“ u „vybraných myslitelů“ popsány jsou a dílo Naděždy Pelcové je „také využito“. Vedle problematičtější a nezdůvodněné formulace cíle však není uspokojivý ani způsob zpracování.

2. OBSAHOVÉ ZPRACOVÁNÍ (náročnost, tvůrčí přístup, proporcionalita teoretické a vlastní práce, vhodnost příloh apod.):

Podle seznamu použité literatury autorka pracovala se čtyřmi Platónovými dialogy a čtyřmi Nietzscheho díly. U obou užívala pouze českých překladů, což je na tomto stupni studia v pořádku. Chovám však vážné pochybnosti, zda autorka všechna uvedená díla skutečně celá přečetla. Z jejich důkladné četby lze dle mého názoru „vytěžit“ mnohem víc. Například na Nietzscheho dílo *Mimo dobro a zlo*, které je bohaté obsahem i rozsahem, je odkazováno pouze třikrát. Protože jde o dílo mně známé, nemohu se ubránit pocitu, že z jeho pozorné četby lze dospět k hlubšímu pochopení Nietzscheho antropologie, než je to, které prezentuje autorka. Tolik můj dojem, který nesmí být rozhodující. Faktem ale je, že vedle kritiky křesťanské morálky v práci zcela abscentuje Nietzscheho kritika pozitivismu a socialismu. Přitom jde o téma výsostně antropologické.

Práce je přinejlepším pokusem o nesystematickou deskripci či parafrázi některých Nietzscheho a Platónových myšlenek. Autorčin přístup bohužel není tvořivý. Nepouští se do žádné kritiky ani syntézy. Bohužel práci nelze označit ani jako komparaci, přestože tři nesmělé pokusy postavit proti sobě Nietzscheho a Platóna lze v textu nalézt (s. 21, 25, 26). Netvoří však jádro práce.

3. FORMÁLNÍ ÚPRAVA (jazykový projev, správnost citace a odkazů na literaturu, grafická úprava, přehlednost členění kapitol, kvalita tabulek, grafů a příloh apod.):

Jazykový projev je na nízké úrovni. Práce působí nejen jako „šitá horkou jehlou“, ale díky množství překlepů dokonce tak, jako by si autorka po sobě výsledný text ani nepřečetla. Jako příklad uvedme větu na straně 38 (cituji doslova): „Platon toto přesvědčení nesdílí a snaží se ho vyvrtátit, tvrdí, že člověk se nemůže spolehnout na své smysli, neboť ho klamou.“ Příjmení Nietzsche má v práci nejméně tři varianty: vedle správné varianty je to Nietzsche (s. 17) a Nietzche (s. 17, 26, 33, 34, 37), Rozhodně by celá práce zasluhovala důkladnou korekturu. Autorka zjevně neovládá shodu přísudku s podmětem (s. 1, 6). Všudypřítomná chybějící či přebývající interpunkce znesnadňuje čtení a rušivě působí i násilné dělení některých zažitých a kodifikovaných výrazů: „a nebo“, „při tom“ aj. Slovo bůh píše autorka s malým počátečním písmenem, na straně 16 však náhle používá písmeno velké. Má to nějaký smysl, který mi unikl? Slovo „neustálím“ textový editor neopraví, protože skutečně existuje: jedná se o 1. osobu slovesa „neustálit“. Na straně 14 však autorka píše o tom, že „svět je neustálím stáváním se“, a na straně 33, že „život je neustálím překvapením“ – zde se jedná o adjektivum „neustálý“ v 7. pádě a má být psáno s ypsilon. Co by však textový editor opravit měl, jsou slova „současnost“ (s. 27), „současný“ (s. 34), „součastné“ (s. 35). Při nejistotě ohledně skloňování cizích slov doporučuji volit opis, a nikoli psát o „starozákonním Genesisu“ (s. 28).

4. STRUČNÝ KOMENTÁŘ HODNOTITELE (celkový dojem z práce, silné a slabé stránky, originalita myšlenek apod.):

Práce bohužel nesplňuje požadavky kladené na bakalářskou práci. Obsahové nedostatky jsou podtrženy očividnými nedostatky formálními. Autorka si neví rady zvláště ve třetí části, kde pouze parafrázuje knihu Naděždy Pelcové, aniž by ji nějak kriticky refletovala a srovnala s další literaturou. U některých silných tvrzení by to přitom bylo velmi zapotřebí. Například tvrzení na straně 29, že „*novověký člověk je, na rozdíl od jeho předchůdců, schopný pravdu rozlišit, např. objektivní od subjektivní či absolutní od relativní,*“ by zasluhovalo zdůvodnění, stejně jako by bylo třeba doložit podle mne nepravdivý výrok, že pro Komenského svět „*není pravdivý, krásný či prostoupený boží vůlí*“ (s. 29).

5. OTÁZKY A PŘIPOMÍNKY DOPORUČENÉ K BLIŽŠÍMU VYSVĚTLENÍ PŘI OBHAJOBĚ (jedna až tři):

Píšete, že „*vznešený člověk pomáhá slabým lidem*“ (s. 8). O tři strany dále uvádíte, že „*silní a ‚zdraví‘ lidé v Nietzscheho slova smyslu se o slabé nestarají*“ (s. 11). Jak lze rozumět tomuto rozporu?

Tvrdíte: „*Čandalové, nebo také tzv. nedotknutelní, směli dostávat jen určité jídlo, vodu nesměli použít na praní svého prádla ani na koupání nebo si například nemohli mezi sebou pomáhat při porodu. Z takového stavu pak plynuly následky – šířil se mor, pohlavní nemoci apod.*“ Moje otázka zní: z čeho (z uvedeného výčtu) vyplývaly pohlavní nemoci?

6. NAVRHOVANÁ ZNÁMKA (výborně, velmi dobře, dobře, nevyhověl):

Pokud by práce byla pravopisně v pořádku, dalo by se uvažovat o známce „dobře“. Takto mi však nezbývá než navrhnout známku „**nevyhověla**“.

Datum: 6. 5. 2014

Podpis:

